

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 13 April 2009 22:11 -

பிரமேதாசா அரசிற்குமர் 89-90 களில் ஏற்பட்ட தனே நிலவ
முறிவடனந்து 90 ஆனியில் மீ ண்டும் ஒரு மோதல் நிலை ஏற்பட்டது. இராணுவம்
தமிழர்களின் பாரம்பரிய பிரதேசத்துக்குள், பெரிய அளவில் முகாம்களை ஏற்படுத்தி
புலிகளை அழிக்கவும் மொத்தத்தில் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மலே கார்பரமான
அடக்குமுறைகளை கட்டவிழ்த்து விட்டது.

கிழக்கில் மிக இலகுவாக புலிகளை பின் வாங்கச் செய்த இராணுவத்தினருக்கு வடக்கில்
புலிகளின் கரம் பலம் பெற்றிருந்தது பெரும் சவாலாக இருந்தது. இராணுவத்தினருக்கும்
புலிகளுக்கும் மிடையில் போர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின் குறிப்பிடும்படியாக கிழக்கில்
புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்ட பொலிஸ் பணயக்கைதிகள், புலிகளின் கோட்டை இராணுவ
முகாம் தகர்ப்பு முயற்சி, கொக்காவில் மினி முகாம், மாங்குளம் இராணுவ முகாம்,
ஆனையிறவம் மோதல், வறெறிலைக்கேணி மோதல், பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரஞ்சன
விஜயேரட்ன (புலிகளின் முன்னாள் தோழர்) கொலை ஜே-ஓ-சி தாக்குதல், கிளான்ஸி
பெர்னாண்டோ கொலை, ஜனாதிபதி பிரமோதாசா கொலை, கட்டைக்காடு ஆயுதக்கிடங்கு
தாக்குதல் மண்கிண்டி மலை(ஜனகபுர) இராணுவ முகாம் அழிப்பு, கடற்புலிகள்
தாக்குதல் என தாக்குதல்களை நடத்தியுள்ளனர். அத்துடன் இராணுவத்தினரின்
ஆனையிறவிலிருந்து கிளாலி வந்த யாழ்தேவி நடவடிக் கையைத் தோல்வியுறச் செய்தனர்.
மலேமும் பல. ஆனால் இங்கு நோக்கப்பட்ட வண்ணப்பிதூ உண்மையான வறெறி தோல்விகள்.
வறெறி யாருக்கு? ஏன்? என்பன.

அரசும் புலிகளும் இனவாதத்தின் உச்ச நிலையிலிருந்தே மோதிக்கொள்கின்றன.
புலிகளின் தலைமைக்குள் குத்துவெட்டும், குழிபறிப்பும், புதவிக் காக கொலையும்,
இது பற்றிய செய்திகள் அண்மையில் பிசுபிசுக்க ஆரம்பித்துள்ளது. புலிகளின்
மௌனம் சந்தக்கேததையே அளிக்கின்றது.

பிரமேதாசாவின் அரசியல் கைப்பொம்மையாக செயற்பட்ட பிரதமர் டிங்கிரி பண்டா

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 13 April 2009 22:11 -

விஜயதுங்கா ஜனாதிபதியாக பதவி ஏற்றவுடன் பிளத்த இனவாதிகளுடன் மலெம் ஜக்கியப்பட்டன் எனர். பிரமேதாசா ஒரு புறத்தே இனவாதியாகவும் மற்றுபுறத்தே தமிழர்களின் நண்பர் போலவும் வடேமிட்டார். குடாநாட்டின் முற்றுகையை இறுக்க 1991 ஜப்பசி மாதம் இராணுவத்தால் மறே கொள்ளப்பட்ட வலம்புரி இராணுவ நடவடிக் கை மலெம் இராணுவத்தால் பினகரி கைப்பற்றப்பட்டு 2000 க்கு மறே பட்ட படையினர் குவிக் கப்பட்டனர். ரடேர் நிலையத்துடன் கபிய கடற்படை முகாமும் உருவாக் கப்பட்டது. ஆனையிறவுப் பாதை தடையெய்யப்பட்ட பின் தமிழீழத்தின் தனெ பகுதியிலிருந்து யாழ் குடாநாட்டிற்கு பிரவசிக் கபுலிகட்கும், பொதுமக்களுக்கும் பினகரிப் பாதையே பெரும் உதவியாக இருந்தது. யாழ் குடாநாட்டில் உள்ள பொது மக்களை பட்டினிசாவிற் கு உள்ளாக் கவும், பபுலிகளைத் தனிமைபடுத்தவாமே பினகரி இராணுவ முகாம் பலப்படுத்தப்பட்டது. இராணுவ உயர்பீடம் குடாநாட்டின் மலே பெரும் தாக் குதல் ஒன்றைத் திட்டமிட்டிருந்த வளேயையில் தான் வடபகுதி பிரதான தளபதி டனெசில் கொப்பகேடுவ உட்பட வடபகுதியில் இராணுவக் கபுலிகளுக் கு பொறுப்பு வகித்த பல உயர் அதிகாரிகள் அராலித்துறை குண்டு வபிப்பில் கொலை செய்யப்பட்டதுடன் குடாநாட்டின் மீ தான் எந்த இராணுவ நடவடிக் கையும் வறெறியளிக் கவில்லை.

அண்மையில் இராணுவம் சந்தித்துவரும் இழப்புகள் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளது. புதிய ஜனாதிபதியும், பிரதமரும் வடக்கில் உள்ள பிரச்சனை பயங்கரவாதமே என்று புதிய முறையில் வாந்தியடெத்துள்ளனர். இனவாதிகள் திடுக்கிடும் படியாக 11-11-1993 அதிகாலை 2 மணிக் கு ஆயிரக் கணக் கான பபுலிகள் பினகரி இராணுவமுகாமையும், நாகதவேன்துறை கடற்படை முகாமையும் தாக் கினர். 12ம் திகதி பபுலிகள் தாம் ஏற்கனவதே திட்டமிட்டபி பொதுமக்களின் பாவனகைக் கு பினகரிப் பாதை திறக் கப்படும் என்று அறிவித்தனர். 13ம் திகதி பிற்பகல் 2மணிக் கு பின் தான் வடக்கே இரண்டு மலைக் கு அப்பால் இராணுவம் உலங்கு வானுர்தி மலெம் இறக் கப்பட்டது. இதன் பின்னர் தொலைதொடர்பு சாதனங்கள் பெறப்பட்டது 14-11-1993 இல் தான் மீண்டும் இராணுவம் மீட்பு வலேயையில் ஈடுபட்டது.

இங்கு கொல்லப்பட்ட காணாமல் போனவர்கள் 1000 க்கு மலே. காயம்பட்டவர் 500 க்கு மலோகும். பிளத்த பரேினவாதம் செய்வதறியாது திகதைத்தது. அங்கு என்ன நடந்தது என்றே அவர்களால் அறிய முடியவில்லை. மீண்டும் ஒருமுறை மக்கள் மத்தியில் அம்பலப்பட்ட இனவாதிகள் மபிமறபைப்தாலும், படகளை ஏவி பத்திரிகையாளர்களை மிரட்டியும் அப்பாவித் தமிழர்களை கொலை செய்தும் தமது நிலையை சரி செய்வதாகக் காட்டிக் கொண்டனர்.

இதற்போல் தான் பனகரியில், ஆனையிறவா நிலை ஏற்படாதிருக்க அவசரமாய் பின்வாங்கிக்கொண்டனர். ஏன் எனின் முன்கூட்டியே திட்டமிட்ட ஒழுங்கமைப்பைப் பிணைவும், தலமையின் உத்தரவை நிறைவுசெய்யவாமே. பனகரித் தாக்குதலில் இராணுவத்தலைவர்தான் தாக்குதல் நடத்தியிருக்க முடியும். புலிகளின் தலமையின் ஜனநாயக மறுப்பும், மக்கள் விரோதப் போக்கும் பனகரியை கைப்பற்றுவதற்கு பதில் பின்வாங்கி தோல்வியை தழுவிக் கொண்டனர். இதில் எந்த வகையிலும் புலிகள் வற்றியடையவில்லை. எது எப்படியிருந்தாலும் புலிகளின் தலமை மகிழ்ந்திருக்கக் கோடிக் கணக்கான நவீன ஆயுதங்களை கைப்பற்றி விட்டனர். பல ஆயிரம் போராளிகள் (மாணவர், சிறுவர், இளைஞர்களின்) இராணுவச் சீரடையுடனான நிறைவுச்சின்னங்களால் யாழ்குடாவை என்னயுத்தக் காட்சிச் சாலையாக மாற்றப் போகிறார்கள்?

புலிகளின் யுத்த தந்திரம் அவர்களின் அரசியலுடன் பின்னிப் பிணைந்தது. புலிகளின் தூக்குதல் எப்போதும் தலமையிலிருந்தே உத்திரவிடப்படுகின்றது. சுயமான

புலிகள் துப்பாக்கி முனையில் மக்களமை மவுனிக் கவதைத் து தமது சயெற பாடுகளனை முடுக கிவிட்டுள்ளனர். புலிகள் மக்களின் ஜனநாயக உரிமையை அங்கீகரிக்காமலும் சிறுவர்களை வறையிட்டுியும் மக்களை இக்கட்டான நிலைக்கு உட்படுத்தி இது போன்ற ஆயிரம் முகாம்களை தாக்கி அழிக்கலாம். ஆனால் நாயுத்தத்தில் வலெல் வணேடியுள்ளது. புலிகட்கும், மக்களுக்கும் ஜனநாயகத்தை வழங்குவதன் மூலம் மட்டுமே தமிழ் ஈழத்தை வலெல் முடியும். இதன்மறுத்து தொடர்ந்து வழிமை போல் என்றால் புலிகள் ஒரு வறையிடுத சூறுசூறுப்பான ஒரு இராணுவமாகவே இருக்க முடியும்.